

Niedziela Miłosierdzia Bożego

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie znaczenie Niedzieli Miłosierdzia Bożego;
- omówienie podstawowych faktów z życia św. Faustyny Kowalskiej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- swoimi słowami opowiada historię życia św. Faustyny Kowalskiej;
- tłumaczy, w jaki sposób odmawia się *Koronkę do Miłosierdzia Bożego*;
- wskazuje na Niedzielę Miłosierdzia Bożego jako na dzień, w którym szczególnie dziękujemy Bogu za dar Jego miłosierdzia;
- uzasadnia znaczenie zanoszenia próśb do Boga o Jego miłosierdzie;
- dostrzega wartość odmawiania *Koronki do Miłosierdzia Bożego*.

Pojęcia i postaci

św. Faustyna Kowalska, Miłosierdzie Boże, *Koronka do Miłosierdzia Bożego*.

Wartości

Miłosierdzie Boże wyrażane w łasce odpuszczania grzechów.

Metody i środki

burza mózgów, opowiadanie, praca z podręcznikiem, rozmowa kierowana.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Ojcze nasz.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał historię życia św. Faustyny Kowalskiej; będę umiał wyjaśnić, dlaczego w Kościele obchodzimy Niedzielę Miłosierdzia Bożego; będę potrafił odmawiać *Koronkę do Miłosierdzia Bożego*.

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel pisze na tablicy słowo „Bóg”. Następnie prosi uczniów, by powiedzieli, jakimi określeniami mogliby opisać Boga. Odpowiedzi uczniów zapisywane są na tablicy, a na zakończenie nauczyciel wskazuje najlepsze z nich. Wśród pomysłów uczniów powinno znaleźć się określenia: „miłosierny”, „kochający”. Jeżeli takie słowa nie padną, nauczyciel powinien doprowadzić uczniów do takiego wniosku. Podsumowując, nauczyciel wskazuje, że o Bogu możemy mówić w różny sposób, zwracając uwagę na różne Jego przymioty. Jednym z nich jest miłosierdzie, o którym będziemy mówić na tej lekcji.

Metoda – opowiadanie. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że prawda o miłosierdziu Bożym została przekazana człowiekowi już w Piśmie Świętym. Ludzie jednak prawie o niej zapomnieli. Dlatego Bóg wybrał siostrę Faustynę Kowalską, żeby przypomniała nam o Bogu, który bezgranicznie nas miłuje. Faustyna Kowalska urodziła się 25 sierpnia 1905 roku we wsi Głogowiec (woj. łódzkie) w rodzinie ubogich rolników. Na chrzcie otrzymała imię Helena. Po ukończeniu kilku klas szkoły podstawowej rozpoczęła pracę u zamożnych rodzin, żeby pomóc finansowo swojej rodzinie. W wieku 17 lat miała wizję umęczonego Jezusa, który polecił jej wstąpić do zakonu. Przepracowawszy jeszcze rok jako pomoc domowa, 1 sierpnia 1925 roku wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, z siedzibą w Warszawie przy ulicy Żytniej. W klasztorze pracowała w kuchni, w ogrodzie, w piekarni i na furcie. Przebywała w tym czasie w kilku domach zakonnych, najdłużej w Krakowie, Warszawie, Płocku i Wilnie. Zmarła w wieku 33 lat, 5 października 1938 roku. W czasie pobytu w klasztorze wielokrotnie miała wizję Jezusa. Wyznaczył On tej prostej zakonnicy zadanie bycia Apostołą Bożego miłosierdzia. Św. Faustyna miała przypomnieć światu o tym najważniejszym przymiocie Boga.

Miłosierdzie Boże wyraża się najpełniej w momencie, gdy Bóg odpuszcza nam grzechy. W trakcie jednego z objawień Jezus ukazał się s. Faustynie w białej szacie, z jedną ręką wzniesioną jak do błogosławieństwa, a drugą dotykał serca, z którego wypływały dwa promienie – jeden czerwony, drugi biały. Jezus polecił św. Faustynie namalowanie obrazu według tego, co widziała, z napisem „Jezu, ufam Tobie”. (Jeżeli jest taka możliwość, nauczyciel pokazuje dzieciom ten obraz). Miał on zostać poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, a dzień ten według życzenia Jezusa miał zostać ustanowiony jako święto Miłosierdzia. Jezus poddyktował również św. Faustynie nową modlitwę, które znamy pod nazwą *Koronka do Miłosierdzia Bożego*. Swoje przeżycia związane z spotkaniami z Jezusem św. Faustyna spisywała w *Dzienniczku*. Nauczyciel wyjaśnia, że Kościół nie od razu uwierzył w to, co mówiła św. Faustyna. Potrzeba było czasu, żeby sprawdzić prawdziwość objawień św. Faustyny. Dopiero w 1995 roku papież święty Jan Paweł II wprowadził święto Miłosierdzia dla Kościoła w Polsce, a w 2000 roku rozszerzył je na cały świat.

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, w jaki sposób odmawiamy *Koronkę do Miłosierdzia Bożego*. Warto mieć ze sobą różaniec, żeby dokładniej pokazać, jak odmawia się tę modlitwę. Na początku mówimy *Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Wierzę w Boga*, później na dużych paciorkach: *Ojcze Przedwieczny...*, na małych zaś: *Dla Jego bolesnej męki...* Modlitwę kończymy trzykrotnym *Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami i nad całym światem*.

Ucniowie wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika. Po skończonej pracy nauczyciel sprawdza jej wyniki i ewentualnie koryguje pracę uczniów.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel pyta uczniów, kiedy Bóg okazuje nam swoje miłosierdzie. W toku rozmowy kierowanej winien doprowadzić uczniów do wniosku, że chodzi o sakrament pokuty i pojednania. Następnie nauczyciel prosi, by uczniowie zastanowili się, dlaczego powinniśmy prosić Boga o miłosierdzie. Uczniowie powinni stwierdzić, że należy o nie prosić, gdyż człowiek jest słaby i grzeszny. Bóg chce nam wybaczać nasze grzechy, ale to my powinniśmy Go o to prosić. Jednym ze sposobów, w który prosimy Boga o miłosierdzie, jest odmawianie *Koronki do Miłosierdzia Bożego*. Sam Jezus chciał, byśmy korzystali z tej modlitwy. Dzięki niej możemy prosić o miłosierdzie dla siebie, ale także

dla innych osób, między innymi dla tych, którzy w czyścicu oczekują na wejście do nieba. Dlatego warto korzystać z tej modlitwy.

Podsumowanie lekcji

Niedziela Miłosierdzia Bożego to dzień, w którym przypominamy sobie o największym przymiocie Boga – Jego miłosierdziu. Wyraża się ono w łasce odpuszczenia grzechów. Pan Jezus objawiając się św. Faustynie, przypomniał światu o miłości Boga i zachęcił ludzi, aby w modlitwach prosili Boga o miłosierdzie dla siebie i całego świata.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika (punkt „Dla ducha”).

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język obcy nowożytny, język mniejszości narodowej lub etnicznej – słownictwo religijne (Niedziela Miłosierdzia Bożego, miłosierdzie Boże);
- wychowanie do życia w rodzinie – wartości i tradycje ważne w rodzinie, wspólne świętowanie.